

πιλλικὴν, εἶχεν ἐπισπάσει τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν καθηγη-
τῶν καὶ προϊσταμένων διὰ τὴν μοναδικὴν ἀντίληψιν, τὴν ἔκτακτον μόρ-
φωσιν, τὴν εὐγένειαν τοῦ ἕθους, τὸ σθένος τοῦ χαρακτῆρός του.

Ἄλλ' ὅλοι αὐτοὶ οἱ θησαυροὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας εἴμαρτο
νὰ ἐκμηδενισθῶσιν εἰς μίαν στιγμὴν τόσῳ ἀπαισίαν καὶ ἀπιστεύως
τρομεράν.

Καὶ ὡς διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ εἰρωνεία τῆς εἴμαρμένης, ἥτις συνυφαί-
νει μὲ τόσας ἀντιθέσεις τὴν σκληρὰν κωμωδίαν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ ἐπε-
φυλάσσετο τοιοῦτος κλῆρος καταστροφῆς καθ' ὃν ἀκριθῶς χρόνον, νυμφευθεὶς
πρὸ μηνὸς μόλις, ἔπλαττε τὰ πλέον ῥόδινα ὄνειρα ἐπιφθόνου οἰκογενειακῆς
εὐτυχίας!

Καὶ θὰ παραμείνῃ ἡ ἠχὴ τοῦ πικροῦ παραπόνου, τὸ ὁποῖον ἐξέσπασε
μὲ φρικτὸν ἄλγος ἀπὸ τὰ σπαραχθέντα σπλάγγνα τοῦ τλήμονος πατρός:

— «Τρεῖς φορές ὁ υἱός μου ὑπόδειξεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὅτι τὸ σκάφος
δὲν ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ πλεύσῃ».

Ἄλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. ὦ, δὲν εἰσηκούσθη, διότι ἦτο πεπρωμένον νὰ
θριαμβεύσῃ ἡ ὀλεθρία καὶ ἀδυσώπητος μοῖρα σου, πολὺκλαυστε καὶ ἀλη-
σμόνητε Ἀλέξανδρε Χρηστομάνε!

« ΣΤΗ ΓΑΛΑΖΑ ΨΑΡΟΠΟΥΛΑ »

ΓΑΛΑΖΑ ψαροπούλα μου, ἀνεμοπαιδεμένη..

ποῦ σοῦδαλαν στὸ τσοῦρμο σου ἀδέρφια δύο ναυτάκια..

Ἄρμενιζέ τα εὐμορφα, κυρά μου ἑταινεμένη..

κι' εἶναι μικρά!.. δέκα χρονῶ καὶ δώδεκα παιδάκια!

Τὸ σγουρομάλλικο ξανθὸ ἀγάπαιε γιὰ μένα..

πᾶχει τὸ σκοῦφο τὸ μαθῆ καὶ μάτι ποῦ τρελλαίνει.

Γιὰ τ' ἄλλο... ἄλλη θὰ σοῦ πῆ λογάκια πονεμένα,

Γαλάζα ψαροπούλα μου, ἀνεμοπαιδεμένη.

1900

Α. Ι. ΓΑΒΡΙΑΝΣ